

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Прев 433/07
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већ, Николе Станојевића, Михаила Рулића, Звездане Лутовац и Предрага Трифуновића, чланова већа, у спору по тужби тужилаца 1. "АА" из Швајцарске, 2. ББ из Швајцарске, које заступа АБ, адвокат, против туженог "ББ", кога заступају БА, адвокат и БВ, адвокат, ради повреде ауторског права, вредност предмета спора 5.000.000,00 динара, одлучујући о ревизијама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Вишег трговинског суда у Београду Х Пж. 1298/06 од 14.06.2007. године, у седници већа одржаној дана 20.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужилаца и туженог изјављене против пресуде Вишег трговинског суда у Београду Х Пж. 1298/06 од 14.06.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Ревизијом побијаном другостепеном пресудом одбијене су жалбе тужилаца и туженог и потврђена пресуда Трговинског суда у Београду XXXV П. 1770/03 од 22.09.2006. године, којом је у ставу I изреке, одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд утврди да је прибављем, преносом и употребом жига "ВВ" код Завода за интелектуалну својину под бр. 44631-Ж-2001-1804 тужени повредио ауторско право друготужиоца на ауторском делу-графичком решењу изгледа кутије цигара "ВВ" из 1995. године и право имовинског искоришћавања истог ауторског дела од стране првотужиоца, као неоснован, а ставом II изреке првостепене пресуде усвојен је евентуални тужбени захтев тужилаца којим је тражио да суд утврди да је прибављањем, преносом и употребом жига "ВВ" који је био регистрован код Завода за интелектуалну својину под бр. 4461-Ж-2001-1804 тужени повредио право првотужиоца на имовинско искоришћавање ауторског дела - графичког решења кутије цигарета "ВВ" из 1982. 1983. и 1989. године, те се налаже туженом да од дана пријема пресуде престане са свим радњама којима се вређају или подржавају графичка решења за амбалажу кутије цигарета "ВВ". Ставом III изреке, првостепене пресуде одређено је објављивање ове пресуде у дневном листу Политика о трошку туженог, а ставом IV изреке, обавезан је тужени да првотужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 861.000,00 динара.

Против наведене другостепене пресуде тужиоци и тужени изјавили су благовремене и дозвољене ревизије. Тужиоци су ревизију изјавили због битне повреде ЗПП и погрешне примене материјалног права, а тужени изјављује ревизију из свих разлога садржаних у члану 398. ЗПП.

Ревизијски суд је испитао ревизије тужилаца и туженог на начин прописан чланом 399. ЗПП и ревизије сматра неоснованим.

Нижестепене пресуде нису захваћене битном повредом из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на које повреде ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању правни претходник првотужиоца је у 1982. 1983. и 1989. години у Републици Чиле, Републици Бразил и Намибији заштитио и регистровао робну марку - графички приказ производа "ВВ" за производе из класе 34. Решењем Савезног завода за интелектуалну својину Ж-1804/2001 од 17.05.2002. године, признат је жиг по пријави од 18.12.2001. године подносиоца "ГГ" са правом првенства почев од 18.12.2001. године, за знак "ВВ", граф. етикета, грб, за врсту робе - цигарете, дуван, амбалажу за пушаче и шибице, а решењем од 12.07.2002. године, извршен је упис преноса свих права и обавеза на наведеном жигу са фирме "ГГ" из "ДД" на туженог. Решењем Савезног завода за интелектуалну својину од 12.05.2006. године усвојен је предлог фирме "ЂЂ" inc из Јапана за оглашавање ништавим решења о признању жига број 44631 (Ж-1804/2001) у речи "ВВ" -граф. етикета, грб чији је власник "ЕЕ" који је регистрован дана 17.05.2005. године, из разлога што у моменту доношења решења о признавању жига број 44631 (Ж-1804/2001) нису били испуњени законски услови из члана 5. став 1. тачка 9. Закона о жиговима. Друготужилац је од 1990. године био запослен код првотужиоца на радном месту графички дизајнер и 1995. године, је сачинио дизајн за кутију цигарета "ВВ" и сва имовинска права по основу наведеног дизајна је пренео на првотужиоца. Наведени дизајн друготужиоца не представља оригиналну духовну творевину, јер доминантни елементи дизајна друготужиоца у односу на претходни дизајн кутије за цигарете за знак "ВВ" који је заштићен у 1982., 1983. и 1989. година, који представља како је напред наведено регистровани жиг, нису битно промењени, односно графичко решење цртежа амбалаже цигарета "ВВ" сачињено од стране друготужиоца представља само мању

промену постојећег дизајна амбалаже цигарета "ВВ". Дизајн друготужиоца не ствара општи утисак оригиналности дела у односу на регистроване жигове "ВВ", које је првотужилац регистровао пре него што се друготужилац запослио код првотужиоца. Првотужилац је носилац имовинских права, оригиналног графичког решења кутије цигарета "ВВ", јер се графичко решење предметног знака издваја од осталих графичких решења примањем у производњу цигарета.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је правилном применом материјалног права и то одредби Закона о ауторским и сродним правима одбио примарни тужбени захтев, а усвојио евентуални тужбени захтев, а другостепени суд одбио жалбе парничних странака изјављене против првостепене пресуде и исту потврдио.

Тужиоци у ревизијским разлозима понављају жалбене разлоге којима се оспорава налаз и мишљење Комисије вештака у погледу утврђивања чињеница у вези оригиналности дела друготужиоца. Ради се о оспоравању оцене изведених доказа и правилности утврђеног чињеничног стања, са којих разлога се ревизија према члану 398. став 2. ЗПП, не може изјављивати.

Неосновано се тужиоци у ревизији позивају на питање просторних и временских граница примене прописа у конкретном случају. Нижестепене пресуде су донете уз правилну примену материјалног права. Одредбе Закона о ауторским и сродним правима се примењују у конкретном случају, сагласно одредбама Конвенције за заштиту књижевних и уметничких дела, донете у Берну (Бернска конвенција из 1886. године), чије су чланице Швајцарска и Република Србија. Аутори, припадници земаља чланица Бернске конвенције уживају исту правну заштиту на територији Републике Србије као и држављанин Републике Србије по основу одредби важећих прописа Републике Србије.

Тужени у ревизији неосновано сматра да је изрека пресуде која се односи на евентуални тужбени захтев неразумљива и противречна јер се у истој наводи да се усваја тужбени захтев тужилаца, а из наставка текста произилази да је повређено право само првотужиоца. Наиме, наведено је грешка при писању изреке, што произилази из самог текста става II изреке првостепене пресуде, а такође и образложења првостепене пресуде, која се грешка може исправити у свако доба. С тога су безутицаја на правилност побијане одлуке ревизијски наводи да друготужилац нема правни интерес за постављање евентуалног тужбеног захтева, јер се он и не појављује као тужилац у усвојеном елементарном захтеву првотужилаца.

Тужени у ревизијским разлозима понавља наводе жалбе који су правилно цењени другостепеном одлуком и оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у погледу чињеница које се односе на ауторско дело са којих разлога се ревизија не може изјављивати.

Како не стоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози на које се пази по службеној дужности ревизијски суд је на основу овлашћења из члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

Председник већа-судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВС